

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΔΕΚΤΑΙ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ.

ΑΛΛΟΔΑΠΗΣ ΦΡ. 10.

ΛΥΣΙΣ

Κάτι τι κατωρθώθη τέλος πάντων εις τὸ ζήτημα τοῦ ἡλεκτρικοῦ φωτός χάρις εἰς τὸν γενόμενον πάταγον, τὴν ἐκ τούτου ἐξεγερθεῖσαν κοινὴν γνώμην.

— Βεβαίως τὸ κάτι τι αὐτὸ δὲν εἶναι μέγα, ἂν ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν αἱ πλάναι εἰς ἃς ὑπέπεσαν οἱ συνάφαντες τὴν σύμβασιν καὶ ἡ τερατώδης διαφορά μεταξὺ τῆς συμβάσεως τῆς ἡμετέρας πόλεως καὶ ἄλλων παρομοίων, ἐν τούτοις κατορθώθη νὰ προσδιορισθῇ ἀνώτατον ὄριον τῆς τιμῆς τοῦ χρυσοῦ φράγκου εἰς τὰ 148 διὰ μίαν τετραετίαν καὶ 145 διὰ τὸ ἐπόμενον διάστημα μέχρι πέρατος τῆς προθεσμίας.

— Ἀντὶ τούτου ὁ δῆμος παραιτεῖται τῶν ἐνστάσεων ἃς προέβαλε κατὰ τῆς ἐταιρείας καὶ ἀποσύρει τὰς σχετικὰς διαμαρτυρίας του.

— Τοιοῦτοτρόπως, τοῦλάχιστον, ἂν μὴ τι ἄλλο, τίθεται φραγμὸς εἰς τὴν μεταιώρησιν τοῦ σαναλλάγματος, τὴν ὁποίαν, κατὰ τὰ οἰκονομικὰ μας χάλια, ὀφείλει τις πάντοτε νὰ φοβῆται ἂν ὄχι ἀφεύκτως νὰ περιμένῃ, ἐνῶ, ἐξ ἄλλου, ὁ δῆμος θὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα νὰ πληρῶνῃ 30,000 φράγκα χρυσᾶ καθ' ἣν περίπτωσιν τοῦτο θὰ τὸν συνέφερε.

— Κατὰ τὰς ὑποσχέσεις τοῦ κ. Νικολαΐδου διευθυντοῦ τῆς ἐταιρείας ἐλθόντος ἐνταῦθα ἵνα ἐξομαλύνῃ τὰς μετὰ τοῦ δήμου διαφορὰς, ὁ ἡλεκτρικὸς φωτισμὸς, θὰ ἀρχίσῃ ὀριστικῶς τὸ πρῶτον δεκαήμερον τοῦ Ἰουνίου.

Ἐκέφι μπόλινο θὰ βάλλω,
καὶ τὸ Μάη θὰ σᾶς ψάλλω.

Νάτος ὁ μὴν τῶν λουλουδιῶν καὶ τῶν τριανταφύλλων,
ὁ τόσον ἀγαπώμενος ἀπὸ τὸ θέλγον φύλλον.

Νάτος ὁ Μάης ὁ ξανθός, ὁ Μάης μὲ τὰ ρόδα,
ποῦ φέρνει τὴν προκλητικὴ τῆς μουσουλίνας μόδα,
τὴν εὐωδεῖα τῶ ἀγρόμπελης, τοῦ σύκου τὸ μελάτσο,
τὸ νοιδωτὲ τοῦ Μιτελα σκοταδιανὸ σουλάτσο.

Νάτος ὁ Μάης ὁ γλυκὺς πῶχει τῆς χίλις χάρες·
ξαπλώνονται στὸ χλόη του ῥομαντικὲς γαϊδάρες·
καὶ παραδίδονται κι' αὐτὲς εἰς ὑμεναίων γλῶσσας,
χωρὶς ῥοδόλια καὶ γλυκά, χωρὶς τὸ οὐρ σὺ καὶ προῖκες,
χωρὶς νὰ σκρίζετ' ὁ γαυπρὸς μὴ φάη τ' ἀντερά του
ἂν ἔχῃ τὸ δυστύχημα νὰ ζῇ κι' ἡ πεθερά του.

Στῆς βοσκοπούλας τὴ φωνή, τρελλαίνεται τ' ἀηδόνι·
φιλεῖ τὰ πρῶτα του παιδιὰ γλυκὰ τὸ χελιδόνι·
φλογέρα στὸ βουνὸ ψηλὰ, μελωδικὰ σονάρει
τοῦ μπιστικοῦ τὸν ἔρωτα σ' ἀτέλειωτα τραγούδια
καὶ ζευγαρώνουν τὰ πουλιὰ σ' ἀμυγδαλιὰς κλωνάρι
καὶ ζευγαρώνουν μυστικὰ τοῦ κάμπου τὰ λουλούδια.

Γλυκοχαράζει καὶ λαλοῦν σπουργήτες καὶ κοκόνρι·

παίζουν βιολιά καὶ μουσικὲς

καὶ ξεπετιγῶνται θαλυκὲς

ποιὲς με τὰ σοῦδελεσά, ποιὲς με τὰ μισοφόρια,

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΕΥΚΟΥΡΙΟΥ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΕΥΚΟΥΡΙΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

ΑΙ.Σ.441Φ30039

και πέρνει δρόμο κάθε μιὰ γιὰ νὰ βρεθῇ στὴ Λάση
στοῦ Μεταξᾶ τὰ φέουδα τὸ Μάη της νὰ μάξη.

Σκορποῦν στ' ἀμπελοχώρφα τῆς Λάσης τ' ἀνθισμένα
βελόνια μοσχομύριστα, βρακιά ξεθωριασμένα.
Φιλοῦν ἢ ἐμψυχες μοσχίες τὰ ψεύτικα μπουμπούκια
κι' ὁ Πιτσαμάνος παρακεῖ
μὲ βλέμματα διηνεκῇ
κυττάζει μὴν τοῦ κάμουνε ζημιὰ στὰ χλωροκούκια.

Νάτος ὁ Μάης ποῦ σκορπᾷ τὰ κάλλη τὰ περίσσια,
ὁ μήνας ποῦ γιορτάζουνε στὸ Κάττρο και στὰ Σήτηα.
Νάτος ὁ μὴν ὁ θαλλερδῶς, ὁ μήνας τῶν ἐρώτων·
Ξυπνᾷ μετ' αὐτὴν μουσικὴ κυράττες και κοπέλια
κι' οἱ ψῦλλοι ξαλαφιάζονται στῆς μουσικῆς τὸν κρότον
και κάνουν μετ' αὐτὴν χοροὺς και σκουρδουμπέλια.

Νάτος ὁ μὴν ποῦ τὸν ὕμνουσιν μετ' ἑστίχους μυριάδες·
ὁ μήνας ποῦ πλουτένουνε οἱ ἀγγουρολουράδες·
νάτος ὁ μήνας ὁ τρελλός, ὁ μήνας πῶχει φούρια
και βάνει σ' ἀναστάτῳσι κι' ἀνθρώπους και γαϊδούρια·
νάτος ποῦ φέρνει νευρικά κι' ἀνορεξίες και πόρους
στῶν εὐαίσθητων τὰς ψυχὰς και στὰς θηλείας ὄνους.

Σκορποῦν τῆς χώρας ἢ τρελλές στῆς Λάσης τὰ χωράφια,
σκορποῦν σὲ κάμπους διάπλους τῆς Λεωθαῶς τ' ἀλάφια.
Τὸν ἥλιο τῆς πρωτομαγιάς κομψοῦλες μαυρομάτες,
ἢ μέλισσες τοῦ Ληξουρίου ῥωμαντισμὸ γιγνόμενες
βγένουν κι' αὐτὲς και χαιρετοῦν κι' ἀκολουθοῦν στὸ γλέντι,
Τυπάλλοι ἐρωτόληπτοι κι' εὐαίσθητοι Μαρέντοι.

Βγῆκα στὴ Λάση τὸ πρωτ', βγῆκα στὴ Λάση κι' εἶδα,
τὴν Ἄλφα τὴν ἀλίσφακιά, τὴ Βῆτα τὴν τσουκνίδα·
τὴν ἑμμορφὴ κυπάρισσο ντυμένη μετ' αὐτὴν ῥόζα,
τὴν ἀπλερὴ κι' ἀνάλαττὴ τῆς Πλάκας ἀρμπιρόζα,
τὸ συμπάθος τὸ λείρισιν μετ' αὐτὸν τὸ βῆμα,
και τὴ σαρμάντ καμέλεια ποῦ δὲν τὴ πνέει ῥίμα.

Εἶδα τὴν ὑπερήφανη τῆς κλύκας τὴν ἐλάτη,
εἶδα και τὸ μολόχωρτο τῆς κρέμας τὸν πελάτη.
Εἶδα και τὸ λευκάνθημον
χωρὶς τὴν μπισικλέτα,

εἶδα και τὸ Σπυράνθημον
σέμπρε μετ' αὐτὴν κορνέτα,
τὸ βάλαμον, τὸ δύασμον, τὸ σπάρτο τὴ σφερδοῦκλα,
και τὸ Συνδέσμοβότανο τὸν Παναγῇ τὸν Οὐκλα.

Εἶδα τῆς Ἀναλήψεως τὸ ἀγριὸν θυμάρει,
π' ἀλόμα δὲν κατάλαθα σὰν τί καπνὸ φουμάρει.
Τῆς πλάκας τὸ πλατύφυλλο και ντοῦρο κροσφοῦλλι,
ποῦ τὴν πολλὴν τοῦ φάνταξι στὴν ποῦδρα τὴν ὀρεῖλει.
Εἶδα τὰ δυὸ τὰ γασπεριά π' ἀνθοῦν στὴν ἔλεια γρόλιζα,
και σὲ μουσσοτίδα μου ποῦ μου σὲ τρώ' ἢ ζήλειζα.

Τὸ μενεζὲ τῆς Παπαντῆς, τοῦ μώλου τὴν ἀλόη,
τὴν ἀψιθεῖα πώκρεμασε καδίνα και ῥολοῖ,
τὴν ἀγαρμπη κουφοζυλιὰ μετ' αὐτὴν μεγάλα φρούδια
ποῦ διαρκῶς τῆς κρέμονται τοῦ κάττου τὰ λοῖδια.

Τὴν ὡμορφὴν μιγιώνεια ποῦ ζῇ στὸ παρεθῆρι,
κι' ἐνὸς διαβάτη τὴν καρδιά, καταπονεῖ και φθίρει.
Εἶδα τὸ κατακκόκινον και φουντωτὸ γεράνιον
ποῦ μου θυμίζει τὰ οὐρρὶ ποῦ γράφει τὸ Κοράνιον.
Εἶδα και μιὰ στὸ ὕστερο τζεντίλε μαργαρίτα,
μὰ δὲν τῆς γράφω τίποτα γιὰτ' εἶναι πάρα ντρίτα.

Νὰ κι' ὁ φίλος ὁ ψηλός
μετ' αὐτὴν τὰ πλατεῖά του·
σύνους και σιωπηλός
ποῦ δὲν ἔχει τὰ χαρτιά του
νὰ θυμᾶζῃ τὸ λεγρόνε
π' ὅσο πάει ξανανζώνει.

Νὰ κι' ὁ ἑμμορφος πανσῆς
ποῦ τριγύρω του πετοῦνε
πεταλλοῦδες περισσές
και τὸ μέλι του ζητοῦνε.
Νάτῃ νὰ κι' ἀνεμίωνη
μετ' αὐτὴν φάττες τὰς γλυκεῖας,
ποῦνε κληρονόμος μόνη
τοῦ καρπὶ (τῆς συνοικίας.)

Νάτος ὁ περσίμουλος μετ' αὐτὴν μαντζουράνα,
νὰ τοῦ χρυσολούλουδου σεμπερβίθα μάννα.
Νὰ κι' ἡ μπλε ἡ δαλνιὰ... ξένων παραδεισῶν·
νάτος κι' ὁ Σπυράγγελος, νάρκισσος νερλίσσων.

ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Νάτο τὸ ἡράνθεμον, ἄνθος χρυσεύστατον.
νάτος κι' ὁ Λυγδόπουλος ἄνθος διακρίεστατον.

Νὰ τῆς Μηνίης τριαντάφυλλα, νὰ τῆς Πετῆλης κρίνοι·
μπομπούκια Κορινθίτικα καὶ φοῦξιες διακρίνει
τ' ἀχόρταγο τὸ μάτι μου καὶ Σπαρτινὰ ζουμπούλια,
ποῦ τοῦ Τριάλου τὰ ψυχρὰ στολίζουνε πεζούλια·
γαντισιές Σβορώνεινες τῇ μύτῃ μου τρυποῦνε,
Λακυθρινὰ γαρούφαλα μοσχοδολεῖα σκορποῦνε·
λεῖα μεταξέεικ μετ' τὸ στενὸ τῆς φύλλο
ἀνθίζει στοῦ Εὐγένειου τὸν ἀκαμάτη μῦλο
κι' ἔχουνε τὰ ρουθούνια μου μοσχοδολεῖα γιομάτα,
τὰ εἶορα καὶ τὰ λούλουδα ποῦ βγάνουν τὰ Ντομάτα.

Κι' ἐγὼ ποῦ ἀρ' τὸν ἔρωτα μελαγχολῶ καὶ πᾶσχω
καὶ μέρα νύχτα μελετῶ τὸν εὐκλεῆ Παράσχο,
δὲν εἶν' ὁ βίος Μάιος, τοὺς εἶπα, δεσποτύνει
παρὰ σπαργανοπλύματα καὶ σκούδες καὶ κουζῆνες,
καὶ φεύγει ἡ νεότης μας ὡς ἀττραπὴ δρυμεῖα,
ὡς ὁ χρυσὸς ἀπὸ πολλὰ ἑλληνικὰ ταμεία.

Τὸν Μάιον σας ἐρασταὶ τρισόλθιοι χαρῆτε·
μ' ἀξίνετε καὶ τὰ προικιὰ καθίσον ἡμπορεῖτε.
Δὲν εἶν' ὁ βίος Μάιος, σὰς τὸ ξανάπα πάλι·
ὁ βίος εἶναι τράπουλα καὶ προῖκα πρὸ μεγάλης,
καὶ φεύγει ἡ νεότης μας σὰν γλήγορο καῖκι
καὶ σὰν σταφιδοφύλακας μ' ὅλην τὴν ἀποθήκη.

Ἀκούσας τῇ Μαγιάτικῃ τὴν πέρασι τῆς Λάσης,
σηκώνει τὰ στρατεύματα κι' ὁ λοχαγὸς Γιολδάτης
καὶ τοὺς στρατώνες τοὺς ἐδῶ κενούς καταλιμπάνων,
ὕπὸ τοὺς ἥχους ἔρχεται σαλπίγκων καὶ τυμπάνων·
κι' ἀπὸ ἐστρατοπέδουσε στὸν ἅγιον Θανάτη
κάθε φαντάρο ἀρῆσε νὰ βγῇ νὰν τόνε μάτη.

Κατακτηνῶσας ὁ στρατὸς μὲς τὰ Πηνιτωρεῖνα,
ἔφαγε κι' ἔπινε, μπείλια·
καὶ γενομένης ὕστερον τῆς σχετικῆς βεγκέρας,
ὁ λόχος γιὰ περίγελο τῆς κόκκινης παντιέρας,
ἐξήρπας ἐσπικώθηκε στὸ πόδι μετ' τὸ οὐρα
καὶ μὴ δὲν ἐσκαπούλησε τῆς Λάσης παπανοῦρα!

Κι' ἔπειξ' εὐθὺς ἡ μουσικὴ θοορείους κι' ἐμβατήρια
τοῦ ὑπερμάχου μας στρατοῦ ὡς εἶδος νικητήρια.

Καὶ τοὺς ἐφώνεζα κι' ἐγὼ ἀπ' ἀπὸ 'να βράχο·

Γενναῖοι στρατιῶται!

εὐχαριστῶ τὸν ὕψιστον ποῦ μ' ἀξίωσε νὰ λάχω
μὲς τῇ στιγμῇ ποῦ τρώτε·

μὲς τῇ στιγμῇ π' ἀγρίεψε τὸ βλοσυρὸν σας βλέμμα
κι' ἐδάψετε τὰ ζῖφ' σας σὲ παπανοῦρα, αἶμα!

Ἀμποτες ἔτσι, βρέε παιδιὰ, καθεὶς νὰ πολεμᾷ,
ὅπως ἐτόυτη τῇ στιγμῇ πῶμάτετε τὸ Μᾶη.

Διαλαλεῖ τὴν νίκην σας γλυκύθογγος γαιδοῦρα
καμμιὰ δὲν ἐσκαπούλησε τοῦ κάμπου παπανοῦρα.

Ἢ Καμμιὰ δὲν ἐσκαπούλησε! Κι' ἐγὼ καμάρι τῶχω
νὰ ζῶ τὴν ἰδίαν πάτρια ποῦ θρέφει τέτοιο λόγο. „

ΙΔΕΑ.

Φοβήθηκες μιὰ μέρα πῶς μπορεῖ,
Σουλτάνε μου ἀπὸ σέ ν' ἀποστατήσω·
πῶ εἴσω τὸ ζυγὸ σου τὸ βαρὺ
νὰ βγάλ' ἀπὸ τὴν ῥάχη μου ζητήσω,
καὶ μ' εὔρηκες μιὰ μέρα σ' ἀπαθειᾷ
κι' ἀπάνου στὴν πολλὴ τὴν ταραχὴ σου,
μ' ἐβούτηξες καὶ μ' ἐπνίξες βαθειᾷ,
στὸ Βόσπορο τῆς ἑμμορφῆς ψυχῆς σου!

Σφήκας.

ΕΠΙΝΟΗΣΙΣ.

Τόσῳ κακὸς πονόδοντος
τὸν ἐπιασε γιὰ μιὰ ποῦχε γνωρίσει,
μ' αὐτὴ τόσῳ τὸν ἐπαιξε,
ποῦ σκέφθηκε ξυλειαῖς νὰ τὴν ἀρχίσῃ!

Κι' ἔτσι, ποῦ λές, κατώρθωσε,
ὁ ἥρωας ὁ δεινὸς εἰς τὸ βελέσι,
μ' ἓνα καὶ μόνο χάστρουχο
τὸ δόντι τῆς κι' αὐτῆς... νὰ τῆς πονέσῃ!

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Σ' ΕΝΑ ΦΙΛΟ ΜΟΥ.

Μωρέ δασκάλα 'γάμπρες; 'Αλλοίμονον, έχ'α'νς!
του λιναρνιού τ'ά βάσανα, κακόμοιρε θά πάθης!
γιατί κι' έγω συνέπεσε νά ντέσω με δασκάλισσα
κι' αλόμα πιστεφέ μου το πώς δεν έγλυκοτάλησα.
Προτίμησε νά φουρμιστής με κάθο καρβίσιο,
αλλά νά μ'ην παραδεχτής παιγνίδι δασκαλισιο.

Ο Ίδιος.

ΣΟΝΕΤΟ.

Σάν σ' είδα στο παράθυρό σου
πρωί πρωί ξεχτενισμένη,
προτού νά κάμης το σταυρό σου,
μέσα στα κατάσπρα ντυμένη.

Με το αιώναιο στολισμένη
παρθενικό χαμόγελό σου
νά με κυττάς· και κρεμασμένη
νάχης τή μπόλια στο λαιμό σου.

Μαγεύτη· από τή θωρείά σου
κι' έμεινα κρύος, παγωμένος,
πίο κρύος κι' από τήν καρδιά σου.

Κι' είπα πώς ήθελα ό καυμένος
μ' αὐτήν τή μπόλια σου - σοχάσου-
μιά νύχτα νά βρεθώ πνιμένος!

Ο Μπόερς.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Ηρξάτο τών έργασιών του από 1
Μαΐου το ένταύθα υποκατάστημα της
σταφιδικής τραπεζής. Περί του νέου δι-
ευθυντού κ. Δάρα νομίζομεν περιττόν
πάντα έπαινον διότι είναι άνθρωπος έγ-
νωσμένης ικανότητος. Έξ αμελείας όμως
των κ. κ. εμπόρων οΐτινες δεν εφρόντισαν
νά εγγράψωσιν τους διαφόρους παραγω-
γούς εις τά βιβλία των πιστώσεων, ολί-
γιστα· είναι μέχρι σήμερα αι έργασίαι
του καστήματος.

Απεβίωσεν τήν παρελθούσαν εβδο-
μάδα πλήρης ημερών ή Ελένη Δ. Πα-

ζή. Η μεταστάσα διήλθε το μακρόν του
βίου της έν χρηστότητι και ευσεβεία.

— Ανεχώρησεν μετατιθείς εις Ώρεούς
της Εύβοίας· ό τώος υπελεγκτής του τε-
λαιού κ. Έμάρ. νέος πλήρης ζωής και
εύφυέτατος, υπαλληλος δ' έμβριθής και
του καθήκοντος.

— Αφίκετο εξ Αθηνών μετά της α-
ξιοτίμου συζύγου του ό κ. Αθανάσιος
Φωκάς Τζεντζεράτος.

— Φίλος αξιόπιστος μ'ας διεβεβαίω-
σεν ότι κατά τήν έσπέραν της 24 'Απρι-
λίου ενώ μετέβαινε εις Πύλλαρρον περί
ώραν 10 μ. μ. είδε μέγα αερόστατον
φερόμενον προς βορράν μετά μεγάλης τα-
χύτητος· τό ήκολούθησεν διά του όφθαλ-
μού επί τρεις ώρας μέχρις ού εξαφανίσθη
προς τήν διεύθυνσιν των Παξών. Ήτο
ά·ά γε αερόστατον ή άλλο τι ξλάσσονος
σπουδαιότητος;

— Η κηδεία του λειψάνου του Διονυ-
σίου Κουρκουμέλα εγένετο ως προαναγ-
γείλαμεν, τήν παρελθούσαν Τρίτην, με-
γαλοπρεπώς. Τή συνοδεία της Φιλαρμο-
νικής μεταφέρθη δι' αμάξων ό νεκρός εις
Μεταξάτα ένθα εφάλλη ή νεκρώσιμος
άκλουθεία χοροστατούντος του Σ. 'Αρ-
χιεπισκόπου. Η συγκίνησις έν όλη τή
περιοχή της Λειβαθού; ήτο μεγάλη, τό δε
πλήθος αθρόως συρρέσαν απέδωκε τόν
τελευταίον ασπασμόν εις τόν αγαθότα-
τον και φιλόπατριν Κερκλληνα.

— ΕΙΣ ΤΟ ΖΙΖΑΝΙΟΝ τό προσε-
γές θά έχωμεν τήν έκδοσιν των Παρησιών·
ζητήσατέ το πριν εξαντληθή.

ΘΑΝΑΣΗΣ ό γνωστός ό Καρραμε-
λάς κατασκευάζει και πωλεί σουμάδαν
πρώτης ποιότητος ως επίσης και φίλων
διά π'ητες και γλυκίσματα.

ΜΕΤΕΦΕΡΩΝ

ΥΠΟ ΤΗΝ ΜΕΓΑΛΗΝ ΟΙΚΙΑΝ
ΜΗΛΙΑΡΕΣΗ
ΤΟ ΜΕΓΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

Γ. ΑΡΣΕΝΗ ΤΣΙΡΟΛΙΑ

ΤΟ ΟΠΟΙΟΝ ΕΠΛΟΥΤΙΣΘΗ
ΜΕ ΝΕΩΤΑΤΑ ΕΙΔΗ
ΚΑΙ ΑΝΟΙΓΕΙ ΤΑΣ ΠΥΛΑΣ
ΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ

Εις τό έμπορικόν του Ιωάν-
νου Μαρκέτου υπάρχει εις τήν δι-
άθεσιν των κυριών συλλογή άρί-
στη εξ όλων των ύφασμάτων της
έποχής και λοιπών ειδών της πο-
λυτελείας με τιμάς άπιστεύτου ευ-
θυνίας.

Μή λησμονήτε και τας όλο-
κλήρους άνδρικής ένδυμασίας εκ
κασμιρίου γαλλικού των 30 και
μόνονν δραχμών.

ΤΑ ΩΡΑΙΩΤΕΡΑ καπέλα, ή
ώραιώτερες ψάθες, ή έκτακτες
γαρνιτούρες, τά παρησιάνικα φαν-
τεζί, ή καπριτσιόζες ομβρέλες, όλα
αὐτά με μεγάλην έκπτωσιν

ΜΟΝΟΝ ΣΤΟΥ ΒΑΣΣΑΜΑΚΗ.

Επιδιορθώσεις πύλων άνδρι-
κών, πύλων γυναικείων, εις όλα
τά σχήματα και εις όλους τούς
χρωματισμούς.

ΑΝΑΡΗΑΣΤΑ γί-
νονται τά φινίσμα
κασμήρια του ΑΡ-
ΣΕΝΗ. Όλος ό κα-
λός κόσμος εκεί θά
κάμη τά θερινά του
φορέματα. Χρωμα-
τισμοί για όλα τά
γούστα. Έφαρμογή
τελεία. Έργασία
Αθηναϊκή.

Ο ΑΡΣΕΝΗΣ είναι ό μόνος
ειδικός ράπτης για τά φορέματα
του λούσου.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΓΕΝΤΕΡΗΚΕ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ.
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΛΕΞΟΥΡΙΟΥ